

דברים ביום השלושים / שלומית גור

תמי איננה. כתמר המתוק שנשתבחנו בו עד ביאת המשיח, בוא יבוא.
חלפו עברו ביעף שלושים ימים. עדיין לא יבשה הדמעה.
תמי שלנו חסרה למשפחה, לחברים וגם בנוף הקיבוץ היפה, שבין ההרים.
תמי אהובה, תקופות שונות היו בחייך - היו זמנים טובים, לעיתים היה גם רע.
המורכבות הייתה חלק מאופייך – מרתקת, אינטליגנטית ויצירתית.
ניתן לספר אודותייך הרבה סיפורים ולתאר הרבה אירועים.
היית תמיד גיסה ואחות לאורנה ומוטי, שצבעו את חייך בוורוד, גם דודה
לאחיינים, באהבתך ילדים. כעת יחבקך בחום ה' אלוקים.
חבל על דאבדין ולא משתכחין. אנו נותרנו אוהבים ומתגעגעים.

